EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne til afgørelsen om decharge for gennemførelsen af det almindelige budget for regnskabsåret 2001 — Sektion I — Europa-Parlamentet

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 2001 (SEK(2002) 405 — C5-0242/2002),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2001 med institutionernes svar (C5-0538/2002 ([1]),

— der henviser til Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248 (C5-0538/2002),

— der henviser til EF-traktatens artikel 275, EKSF-traktatens artikel 78d og Euratom-traktatens artikel 179a,

— der henviser til artikel 77 i finansforordningen af 21. december 1977 ([2]) og artikel 145-147 i finansforordningen af 25. juni 2002 ([3]) og artikel 13 i de interne bestemmelser for gennemførelsen af Parlamentets budget ([4]),

— der henviser til artikel 89, stk. 7, i finansforordningen af 21. december 1977, ifølge hvilken institutionerne træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i beslutningerne om decharge,

— der henviser til forretningsordenens artikel 93 A og 184, stk. 3, samt bilag V hertil,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A5-0082/2003),

1. fastsætter tallene for regnskabsafslutningen for Europa-Parlamentet for regnskabsåret 2001 som følger:

(i EUR)

Udnyttelse af bevillingerne	Bevillinger i regnskabsåret 2001	Fremførte bevillinger fra regnskabsåret 2000	
		Artikel 7(1)(b) i finansforordningen	Artikel 7(1)(a) i finansforordningen
Disponible bevillinger	1 012 600 000,00 ([1])	87 095 001,17	—
Forpligtelser	1 005 814 717,37	—	—
Betalinger	869 193 295,71	80 185 294,78	—
Bevillinger fremført til 2002			
— Artikel 7(1)(b) i finansforordningen	136 621 421,66		
— Artikel 7(1)(a) i finansforordningen	—	—	—
Bortfaldne bevillinger	6 785 282,63	6 909 706,39	—

Balance pr. 31. december 2001: 1 501 918 591

([1]) Herunder tillægs- og ændringsbudget nr. 5/2001.

([1]) EFT C 295 af 28.11.2002.
([2]) EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1.
([3]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
([4]) PE 265.492/PRÆS/FIN.

Almindelige spørgsmål

2. minder om, at decharge efter den seneste ændring af forretningsordenen, navnlig artikel 93a, led 1, (med virkning fra dechargeproceduren for regnskabsåret 2003) nu skal meddeles Europa-Parlamentets formand og ikke længere generalsekretæren;

3. er af den opfattelse, at dechargeproceduren ikke blot bør omfatte generalsekretærens og administrationens forvaltningsaktiviteter, men også de afgørelser, der træffes af institutionens styrende organer, dvs. formanden, Præsidiet og Formandskonferencen, så meget desto mere som Præsidiet har givet visse næstformænd beføjelse til at føre tilsyn med administrative spørgsmål ([1]); pålægger sit kompetente udvalg at være særlig opmærksom på disse aspekter ved udarbejdelsen af dechargebetænkningen for regnskabsåret 2002;

4. bemærker, at de nye interne bestemmelser ([2]) for gennemførelsen af Europa-Parlamentets budget (vedtaget på baggrund af den nye finansforordning indeholder en række bestemmelser vedrørende dechargeproceduren, herunder især følgende:

   — Europa-Parlamentets formand udøver funktionen som anvisningsberettiget i finansforordningens forstand (artikel 5, stk. 1)

   — generalsekretæren fremsender (de interne bestemmelser artikel 6, stk. 1 og 2) generaldirektørernes årsberetninger til formanden ledsaget af en underskrevet erklæring med en forsikring om institutionens forsvarlige økonomiske forvaltning ledsaget af eventuelle bemærkninger;

5. pålægger sin formand at sende disse årsberetninger til Budgetkontroludvalget med henblik på behandling i forbindelse med dechargeproceduren;

Budgettets gennemførelse

6. noterer sig, at gennemførelsen af budgettet ligger på et højt niveau, hvilket fremgår af udnyttelsesgraden (forpligtelser) for de disponible bevillinger i regnskabsåret 2001 (99,33 % i forhold til 99,28 % i 2000 og 98,97 % i 1999); bemærker, at udnyttelsesgraden (betalinger) for de bevillinger, der automatisk er fremført fra det foregående år, er forblevet mere eller mindre konstant i de senere år (2001: 92,07 %, 2000: 91,16 %, 1999: 91,96 %);

7. påskønner, at generalsekretæren effektivt har udnyttet de budgetmidler, Parlamentet har bevilget, jf. de høje udnyttelsesgrader;

8. bemærker, at de vigtigste ændringer af bevillingerne på 2001-budgettet som oprindeligt vedtaget drejede sig om:

   — artikel 200 (leje og acontobetalinger): en forhøjelse på 173,79 % for at fremskynde finansieringen af LOW-Bygningen i Strasbourg

   — artikel 201 (forsikringer): en forhøjelse på 186,54 %, da det viste sig nødvendigt at indgå tillægskontrakter, efter at forsikringsselskabet opsagde den daværende dækning i kølvandet på begivenhederne den 11. september 2001;

   pålægger sin generalsekretær at holde Budgetkontroludvalget orienteret om udviklingen i retssagen mod Parlamentets tidligere forsikringsselskab;

([1]) Se liste over fordeling af ansvarsområder for Præsidiets medlemmer: PE 315.558/BUR/FIN.
([2]) Se protokollen fra Præsidiets møde den 4.12.2002, bilag 2.

9. tager til efterretning ([1]), at antallet af dokumenter, som finansinspektøren kontrollerede i 2001, forblev ganske stabilt i forhold til 2000 (33 146 i forhold til 33 335), medens procentdelen af returnerede dokumenter (korrektionsraten) ([2]) steg en smule fra 7,0 % i 2000 til 7,6 % i 2001 (1999: 8,4 %);

10. frygter, at det store antal fejl, som nu opdages og korrigeres takket være finansinspektørens arbejde, ikke vil blive opdaget, når den forudgående kontrol afskaffes;

11. glæder sig over det fortsatte fald i antallet af sager, hvor finansinspektøren har givet påtegningsafslag ([3]) (1999: 12, 2000: 8, 2001: 6, 2002: 4), og ser det som tegn på, at den faglige uddannelse på budgetområdet for de anvisningsberettigede bærer frugt; understreger, at ud af de seks påtegningsafslag i 2001 traf den øverste myndighed i fire tilfælde afgørelse om at se bort fra påtegningsafslaget, og ét (nr. 01/04) henvistes til OLAF, som efter en undersøgelse konkluderede, at der ikke var beviser på finansielle uregelmæssigheder;

12. henviser til punkt 4 i sine afgørelser af 10. april 2002 om decharge for regnskabsåret 2000 ([4]), som drejede sig om formandens afgørelse om at se bort fra påtegningsafslag nr. 01/06 (der var ikke ført tilfredsstillende regnskab med tolkeudgifterne i 2000); noterer sig, at Præsidiet på mødet den 13.-14. maj 2002 godkendte konklusionerne af den administrative undersøgelse og pålagde tolkedirektoratet at udarbejde en rapport med en vurdering af gennemførligheden af henstillingerne fra undersøgelsen; sætter spørgsmålstegn ved nytten af denne cirkulære fremgangsmåde;

13. noterer sig konklusionerne i Revisionsrettens meddelelse af 15. november 2002 om afgørelserne om at se bort fra påtegningsafslag i regnskabsåret 2001, nemlig at dette aspekt af den interne kontrol fungerer normalt, i og med at det har afsløret uregelmæssigheder i forvaltningen, men ikke har rejst tvivl om lovligheden af udgifter eller overholdelse af bestemmelserne vedrørende offentlige indkøbsaftaler; henviser til den samlede vurdering i det afsnit i Revisionsrettens årsberetning for 2001, der drejer sig om administrative udgifter (punkt 7.16), hvoraf det fremgår, at revisionen af regnskabernes rigtighed ikke afslørede usædvanlige forhold af betydning;

14. henviser til, at Budgetkontroludvalget ifølge Præsidiets afgørelse af 10. december 2001 med virkning fra 1. januar 2002 i henhold til Parlamentets interne bestemmelser ganske simpelt orienteres om påtegningsafslag af finansinspektøren; bemærker, at formanden valgte at se bort fra tre af de fire påtegningsafslag i 2002, jf. artikel 21 i de interne bestemmelser; er foruroliget over omstændighederne med hensyn til påtegningsafslag nr. 02/02 vedrørende uregelmæssighederne i forbindelse med Bonn-informationskontorets telefonregninger i perioden 1992-1998; anmoder sin generalsekretær om at overveje, om sagen er en administrativ undersøgelse værd og meddele det kompetente udvalg sine konklusioner;

15. anmoder generalsekretæren om at oplyse, i hvilket omfang henstillingerne fra Budgetkontroludvalget i forbindelse med finansinspektørens påtegningsafslag i 2001 rent faktisk blev efterkommet;

Regnskabernes opstilling og indhold (analyse af budgetforvaltningen)

16. glæder sig over, at Revisionsretten efter sin bemærkning i årsberetningen for 2000, punkt 7.3, i årsberetningen for 2001, punkt 7.3, konstaterer, at Parlamentet har gjort opstillingen af sine analyser af budgetforvaltningen bedre og mere brugervenlig; mener dog, at der kan gøres en endnu større indsats for en letfattelig orientering af læserne om de vigtigste spørgsmål i forbindelse med årets udgifter, eventuelt i stil med et selskabs årsrapport til aktionærerne; beklager, at et så vigtigt dokument som Parlamentets årsregnskab kun foreligger som en underafdeling af et teknisk bind, der

([1]) *Kilde:* Finansinspektørens rapport til institutionen nr. 02/01 (PE 315.560/BUR/Ann.).
([2]) Defineret som meddelelser om korrektion i procent af de forelagte dokumenter.
([3]) Se bilag.
([4]) EFT L 158 af 17.6.2002, s. 43.

offentliggøres af Kommissionen på ét sprog (SEK(2002) 405 — FR); anmoder sin generalsekretær om at udarbejde en rapport om muligheden af at offentliggøre Parlamentets forvaltningsregnskab med en endnu bedre analyse af budgetforvaltningen på Parlamentets hjemmeside;

17. henviser til punkt 12 i sin ovennævnte afgørelse af 10. april 2002 vedrørende den manglende henvisning i Parlamentets balance til den potentielle forpligtelse hidrørende fra tjenestemændenes pensionsrettigheder; konstaterer med tilfredshed, at der nu på Kommissionens konsoliderede balance (SEK(2002) 406 — FR, bind IV) er taget højde for forpligtelser og udgifter (15 300 000 000 EUR) i forbindelse med samtlige EU-tjenestemænds pensionsordning sammen med en påmindelse om, at medlemsstaterne tilsammen garanterer udbetalingen af disse ydelser ([1]);

18. noterer sig med tilfredshed generalsekretærens forsikring ([2]) om, at ingen af de problemer, der efter sigende findes i Kommissionens regnskabssystem, berører Europa-Parlamentet; bemærker, at Europa-Parlamentet ikke anvender samme regnskabssystem som Kommissionen, og at dets budget og udgiftsmønstre er af en fuldstændig anden karakter; henviser til, at Revisionsretten ikke på noget tidspunkt har påpeget mangler ved Europa-Parlamentets regnskabssystem eller henvist til problemer af den art, Kommissionen kæmper med;

Forvaltning — opfølgning af henstillingerne fra ROME-PE-undersøgelsen

19. glæder sig over bestræbelserne på i højere grad at styre Parlamentet hen imod aktivitetsbaseret forvaltning og forbedre serviceniveauet i forbindelse med medlemmernes parlamentariske arbejde; mærker sig med interesse generalsekretærens notater om »Højnelse af serviceniveauet« ([3]) og ser frem til at vurdere generalsekretærens specifikke forslag på grundlag af det forberedende arbejde i Præsidiets arbejdsgrupper i oktober 2002; forventer større drifts- og budgeteffektivitet ved en optimering af Parlamentets potentiale med hensyn til menneskelige og finansielle ressourcer; understreger hastekarakteren af disse foranstaltninger på baggrund af den betydelige forøgelse og kompleksitet af Parlamentets arbejdsbyrde, men også virkningen af udvidelsen i 2004 ([4]);

20. noterer sig de endelige konklusioner og henstillinger fra den eksterne ROME-PE-undersøgelse (Oversigt over fagområder og funktioner i Europa-Parlamentet, afleveret i december 2001) og de overvejelser, den har sat i gang med hensyn til en mere effektiv udnyttelse af personalets kvalifikationsgrundlag ([5]);

21. glæder sig over oprettelsen af en database pr. 1. januar 2003 for stillingerne i generalsekretariatet, som vil gøre det muligt at udarbejde detaljerede statistiske analyser, der giver et samlet overblik over stillingsfortegnelsen, og oprettelsen i løbet af 2003 af endnu en database for kvalifikationer, som vil gøre det muligt at sikre bedre overensstemmelse mellem Parlamentets funktionelle behov (stillingsdatabase) og de forhåndenværende menneskelige ressourcer (kvalifikationsdatabase) ([6]);

22. glæder sig over omstruktureringen ([7]) af GD5 ved oprettelsen af Afdelingen for Intern Organisation og Planlægning af de Menneskelige Ressourcer, som sammen med Afdelingen for Faglig Uddannelse sorterer direkte under generaldirektøren; mener, at dette markerer et klart skift fra den traditionelle forvaltning af menneskelige ressourcer til en mere proaktiv forvaltning af menneskelige ressourcer;

([1]) Artikel 83, stk. 1, i personalevedtægten.
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 5).
([3]) PE 318.464/BUR, PE 324.669/BUR, PE 324.894/BUR.
([4]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 7).
([5]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 7).
([6]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 7).
([7]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 14).

23. bemærker, at denne rationalisering af menneskelige ressourcer med henblik på udvidelsen hænger sammen med forslagene om en førtidspensioneringsordning for tjenestemænd i Parlamentet og dets politiske grupper; forventer, at de tjenestemænd, der falder ind under ordningen, vil forlade tjenesten på en fuldstændig fair, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde, som samtidig ikke resulterer i, at Parlamentet mister hele sin ekspertise på en gang ([1]);

24. glæder sig over forslagene til forbedring af den bistand, Parlamentets generalsekretariat yder sine medlemmer i forbindelse med deres lovgivningsaktiviteter; mener, at de foreliggende forslag udgør et vigtigt første skridt til at organisere Parlamentets generalsekretariat efter de mest moderne metoder; understreger dog, at dette ikke børe føre til en begrænsning af Europa-Parlamentets politiske rolle; anmoder generalsekretæren om at fremsende den endelige rapport om reorganiseringen af generalsekretariatet og dets arbejdsmetoder til Budgetkontroludvalget ([2]);

25. er skuffet over, at der ikke er sket nævneværdige fremskridt med hensyn til fastlæggelsen af »negative prioriteringer« i de seneste 12 måneder, og at besparelserne derfor er koncentreret om uvæsentlige aktiviteter; pålægger Præsidiet at undersøge muligheden for at starte forfra på denne proces;

Mobilitet

26. støtter mobilitetspolitikken og konstaterer, at 118 A-tjenestemænd (lidt over 20 % af det samlede antal) har været omfattet af mobilitet i de tre år, ordningen har været i gang, at mobilitet er blevet en accepteret del af generalsekretariatets kultur, og at de involverede, både chefer og tjenestemænd omfattet af mobilitet ([3]), ser grundlæggende positivt på mobilitet;

27. noterer sig den kritik ([4]), at proceduren opfattes som overdrevent usmidig, og mener afgjort, at en mere individuelt orienteret fremgangsmåde, sammen med udviklingen af en vifte af værktøjer til forvaltning af menneskelige ressourcer, vil forbedre ledsageforanstaltningerne, særlig hvad angår faglig uddannelse; mener i den forbindelse endvidere, at mobilitetstempoet bør øges for yngre ansatte; glæder sig over den nylige ændring af Præsidiets regler for mobilitet, som betyder øget mobilitet for nye tjenestemænd ved begyndelsen af deres karriere og udnyttelse af ældre tjenestemænds erfaringer ved, at referenceperioden forlænges fra fem til syv år;

28. glæder sig over udvidelsen af »décloisonnement«-ordningen (ophævelse af skellet mellem kategorierne), som giver LA-tjenestemænd mulighed for at blive overflyttet til A-stillinger i samme lønklasse uden først at skulle bestå en udvælgelsesprøve; henleder dog opmærksomheden på den ugunstige situation, der er opstået for tidligere LA-tjenestemænd, som har bestået en udvælgelsesprøve og er blevet overflyttet til en kategori A-stilling, før skellet mellem kategorierne blev ophævet, og som i den forbindelse blev indplaceret i basislønklassen (A7) i kategori A uden hensyntagen til deres anciennitet i kategori LA; påpeger, at disse tidligere LA-tjenestemænd uretfærdigt lider afbræk i deres karriereudvikling sammenlignet med deres kolleger, der nyder godt af ophævelsen af skellet mellem kategorierne, idet de bliver på samme løntrin meget længere (i nogle tilfælde i over 10 år) end andre tjenestemænd (fem år); anmoder generalsekretæren om at udarbejde en liste over disse tjenestemænd og inden den 1. juli 2003 fremsætte forslag til afhjælpning af denne urimelige situation;

Ligestilling

29. understreger, at Europa-Parlamentet mere end en gang er gået i brechen for ligestilling af mænd og kvinder, særlig med hensyn til forfremmelse af kvinder til høje stillinger i EU-institutionerne; beklager, at denne målsætning ikke er gennemført for hele perioden 1999-2001; er foruroliget over, at kun 22 % af A-tjenestemændene er kvinder, og at ingen af de tre generaldirektører, der blev udnævnt for nylig, er kvinder; beklager, at der i perioden juli 2000-15. december 2001 til seks

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 7).
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 7).
([3]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 10).
([4]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 10).

A1/A2-stillinger kun er udnævnt en kvinde, at 12 A3-stillinger kun er blevet besat med mænd, og at der til fire LA 3-stillinger kun er udnævnt en kvinde; konstaterer endvidere med hensyn til det øvrige antal forfremmelser i kategori A i 2001, at der ud af alle de kvinder/mænd, der kom i betragtning til forfremmelse, kun blev forfremmet 14,3 % kvinder i forhold til 30,8 % mænd; bemærker en positiv tendens i ansættelsen af kvindelige fuldmægtige i 2001 (syv mænd/syv kvinder) ([1]);

30. understreger, at det permanente problem med alt for få kvinder ([2]) i ledende stillinger og det manglende fremskridt på dette område ikke må overskygge det fremskridt, der i de seneste tre år er gjort med hensyn til arbejdsvilkår, social infrastruktur og øget bevidsthed i hierarkiet;

31. støtter målsætningen i rapport af Catherine Lalumière ([3]) til Præsidiet om, at der inden 2007 skal være udnævnt to kvinder på A1-niveau og i 2005 to kvinder til A2-stillinger og otte kvinder til A3-stillinger, og at »décloisonnement«-ordningen i højere grad bør finde anvendelse på kategori LA med henblik på at øge antallet af kvinder, der kan udnævnes til A3-stillinger; udtrykker også sin tilfredshed med planen om at ansætte lige mange mænd og kvinder i kategori A;

32. støtter Præsidiets afgørelser ([4]) med hensyn til karriereforløb og politikken vedrørende menneskelige ressourcer, særlig i) i tilfælde af samme kvalifikationer nødvendigheden af systematisk at foretrække kvindelige ansøgere til ledende stillinger, så længe der er uligevægt, ii) fremme af ansøgninger fra kvinder til ledende stillinger på mellemniveau ved hjælp af løbende uddannelse og bevidstheds-øgende foranstaltninger, iii) pligt for De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor til at opfylde de ligestillingskrav, der er optaget i de seneste traktater, og sikre kønnene ligelig repræsentation i Kontorets ledelse, iv) sikring af en afbalanceret kønsrepræsentation i udvælgelseskomiteer og anvendelse af kønsneutrale udvælgelsesprocedurer;

Deltidsarbejde

33. glæder sig over oplysningen ([5]) om, at ingen af de 438 anmodninger om deltidsarbejde i 2001 blev afvist; støtter Præsidiets afgørelse af 11. juni 2001, i henhold til hvilken administrationen har indført en ordning for kompensation af halvtidsarbejde ved ansættelse af midlertidigt ansatte;

34. konstaterer, at der i forbindelse med mødeperioderne i Strasbourg utilsigtet diskrimineres imod deltidsansatte, som for størstedelens vedkommende er kvinder;

Nedskæring af udgifterne til tjenesterejser

35. glæder sig over genforhandlingen ([6]) af »Fontaine-Juncker-aftalen«, således at kun 50 % af Parlamentets fastansatte personale fra 2004 skal have hjemsted i Luxembourg, hvilket åbner op for overførsel af yderligere personale til Bruxelles, især efter udvidelsen;

36. glæder sig over, at udgifterne til tjenesterejser mellem Luxembourg og Bruxelles er stabiliseret på et lavere niveau som følge af overførslen af personale, som er sket på grundlag af konsensus og med den nødvendige hensyntagen til sociale aspekter; støtter forslaget om at sammenlægge undersøgelses/forskningstjenestegrenene, som i øjeblikket har hjemsted i Luxembourg, med udvalgssekretariaterne i Bruxelles;

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 11 og bilag 2).
([2]) Se rapport til Præsidiet af næstformand Catherine Lalumière (PE 318.444/BUR).
([3]) Se rapport til Præsidiet af næstformand Catherine Lalumière (PE 318.444/BUR).
([4]) Se rapport til Præsidiet af næstformand Catherine Lalumière (PE 318.444/BUR).
([5]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 13).
([6]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 20).

37. anmoder om, at tjenesterejser af næstformændenes og kvæstorernes medarbejdere normalt begrænses til Bruxelles og Strasbourg, og at alt, hvad der ligger derudover, holdes under et årligt loft pr. medarbejder;

OLAF

38. mener, at samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og OLAF (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) generelt er tilfredsstillende; henleder imidlertid opmærksomheden på følgende problemer:

— det tager alt for lang tid at få afsluttet undersøgelserne

— der er tvivl om, hvorvidt de undersøgtes forsvarsrettigheder i alle tilfælde respekteres behørigt

— vidner kan gå med til at udtale sig som led i en undersøgelse uden at være klar over, at den endelige rapport kan indeholde en vurdering af deres personlige rolle i den bedragerisag, der undersøges;

39. anmoder OLAF's overvågningsudvalg om at tage disse spørgsmål op som led i dets evalueringsvirksomhed;

Bedømmelsesrapporter

40. erkender, at den årlige bedømmelse af personalet gennem ordningen med forfremmelsespoint er meget arbejdskrævende, men mener på den anden side, at den fremmer dialogen inden for tjenestegrenene og giver et mere stabilt og forudsigeligt karriereforløb samt mulighed for, at der i højere grad — om end stadig utilstrækkeligt — kan tages hensyn til fortjeneste ([1]);

Uddannelse

41. understreger betydningen af vedtagelsen af den nye finansforordning, som trådte i kraft den 1. januar 2003, og det faktum, at den gælder for alle institutionerne på lige fod; udtrykker over for generalsekretæren sin anerkendelse af det tempo og den effektivitet, hvormed administrationen traf de nødvendige interne forberedelser til gennemførelsen af den nye finansforordning; anmoder generalsekretæren om at sikre, at principperne og bestemmelserne heri overholdes til fulde i hele institutionen, og at alle anvisningsberettigede uddannes behørigt, inden de overtager stillinger, der medfører et finansielt ansvar; tager med tilfredshed til efterretning, at lederkurser i 12-dages-moduler nu er obligatorisk i forbindelse med alle udnævnelser til A3-stillinger og derover;

Ansættelse

42. noterer sig Præsidiets nylige bestemmelser ([2]) vedrørende proceduren for udnævnelse af ledende tjenestemænd i Parlamentets administration; opfordrer sin formand til inden den 1. juli 2003 at forelægge Budgetkontroludvalget en rapport med en vurdering af, hvordan de nye bestemmelser fungerer, og med oplysning om de problemer, der måtte være konstateret, og især om hvorvidt og i hvilket omfang Præsidiet i forbindelse med udnævnelser af ledende tjenestemænd har kunnet afvige fra den traditionelle praksis med at sammensætte geografisk og politisk afbalancerede pakker og nå frem til en udnævnelsespolitik baseret på kvalifikationer, fortjeneste og evner;

43. er stadig bekymret over den manglende gennemsigtighed i proceduren for udnævnelse til ledende stillinger i Parlamentet; er af den opfattelse, at hensynet til ansøgernes privatliv ikke berettiger den manglende åbenhed i proceduren; anmoder om, at navnene på alle egnede ansøgere til ledende stil-

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 14).
([2]) Protokol fra Præsidiets møde den 15.-16. maj 2000/bilag I.

linger (A1, A2, A3) i Parlamentets generalsekretariat og dets politiske grupper offentliggøres på institutionens opslagstavler og interne bulletin; pålægger sin generalsekretær at offentliggøre listerne over ansøgere, der har bestået åbne og interne udvælgelsesprøver;

44. glæder sig over oprettelsen af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor, som vedtoges af institutionernes generalsekretærer den 25. juli 2002 ([1]); tager til efterretning, at Kontoret med henblik på udvidelsen allerede på institutionernes vegne er gået i gang med udvælgelsen af hjælpeansatte med sigte på at få opstillet lister over egnede ansøgere; håber, at dette vil føre til etablering af en fælles europæisk offentlig sektor, nedskæring af udgifterne og øget mobilitet mellem institutionerne ([2]);

Korttidsansat personale

45. bemærker, at hjælpeansatte, der ikke ansættes i forbindelse med mødeperioderne, i henhold til gældende bestemmelser højst må beskæftiges i tre år ([3]); anmoder om, at planlagte ændringer i ansættelses- og forvaltningssystemet i 2003 (i form af decentraliserede budgetter og »pool«-ordninger) kommer til at medføre øget stabilitet og forudsigelighed for det berørte personale; anmoder om overvejelser af, hvordan den lovpligtige stilling for lokalt ansatte i Strasbourg kan forbedres;

Medlemmernes restauranter, selvbetjeningsrestauranter og barer

46. bemærker, at KBRF-sektoren1 (Kantiner, barer, restauranter, forretninger) har en kompleks struktur, idet der er tale om tre forskellige arbejdssteder, mange salgssteder, en forskudskonto, et årligt tilskud fra Parlamentets budget, eksterne cateringaftaler og en ekstern revisor samt en kombination af periodiserede regnskaber og kasseregnskaber; erkender uden på nogen måde at ville sætte spørgsmålstegn ved den økonomiske forvaltning eller den nuværende struktur, at det derfor ikke er nogen let opgave at danne sig et samlet overblik over transaktionerne i KBRF-sektoren; pålægger sin generalsekretær inden den 1. juli 2003 at forelægge Budgetkontroludvalget en kortfattet og enkel redegørelse for, hvordan KBRF-sektoren fungerer, og især for forholdet mellem det årlige tilskud og den samlede situation med hensyn til tab og vinding;

Mødesteder og bygninger

Europa-Parlamentets hjemsted

47. noterer sig den detaljerede analyse om prisen for at arbejde på tre arbejdssteder ([4]), som Parlamentet den 16. oktober 2002 forelagde Det Europæiske Konvent; konstaterer, at de årlige udgifter ved denne spredning anslås til 169 mio. EUR, hvoraf de 120 mio. EUR går til infrastruktur (60 mio. EUR til leje af 300 000 m^2 mødeværelser, kontorer og teknikrum, 18 mio. EUR i dertil knyttede udgifter (vand, gas, elektricitet, forsikringer, vedligeholdelse af de tekniske installationer, sikkerhed) og 42 mio. EUR til teknisk materiel, udstyr og indretning af lokaler), 40 mio. EUR til ekstra personale og tjenesterejser (ansættelse af overtalligt personale 22 mio. EUR, tjenesterejser 18 mio. EUR) og 9 mio. EUR til diverse andre udgifter (telefonabonnementer og -samtaler samt telekommunikation, forsikringer i forbindelse med telefon-, IT- og audiovisuelt udstyr, kontorartikler og 15 lastvogne, der flytter rundt med skabe og metalkasser fulde af dokumenter);

([1]) EFT L 197 af 27.7.2002, s. 53.
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 14).
([3]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 14).
([4]) PE 320.860/BUR/FIN — se også spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 25).

48. noterer sig, at der årligt går 25 855 dage tabt på grund af personalets tjenesterejser til Strasbourg; bemærker, at dette koster skatteyderne 3,9 mio. EUR og svarer til den årlige udgift til 60 fuldtidsansatte; anmoder om, at tallene i rapporten om udgifterne ved oprettelse af Parlamentets tre arbejdssteder suppleres med disse yderligere oplysninger og sendes til Det Europæiske Konvent;

49. understreger, at den forestående udvidelse vil medføre en stigning i Parlamentets budgetvolumen på 20 %; mener, at omkostningerne ved at opretholde tre arbejdssteder sandsynligvis vil følge samme tendens og medføre yderligere udgifter på ca. 34 mio. EUR;

50. understreger effektivitetstabet for medlemmerne som følge af rejsetid, to særskilte indgivelsessystemer og regelmæssig flytning af arkiver osv. fra et arbejdssted til et andet og henviser til de indirekte omkostninger for medlemmerne (forskellige transportformer, ekstralange rejser og hyppigheden af flyrejser);

51. er enig i, at en koncentration af Parlamentets virksomhed på et arbejdssted ville medføre engangsudgifter til infrastrukturer og flytning af personalet; henviser til, at disse udgifter sandsynligvis ville blive opvejet af, at Parlamentet ville forlade det større areal, det i øjeblikket lægger beslag på; er klar over, at der måske også vil være faste udgifter, som i høj grad vil afhænge af, hvilket land der vælges;

52. medgiver, at afgørelsen om Parlamentets arbejdssteder er fastlagt i traktaten, men mod Parlamentets vilje;

53. opfordrer på baggrund af ovennævnte analyse EU-konventet til seriøst at drøfte det ønskelige i at koncentrere Europa-Parlamentets virksomhed på ét arbejdssted, og anmoder konventet om at ændre EF-traktatens artikel 289 og i udkastet til europæisk forfatningstraktat at garantere, at Europa-Parlamentet og dets medlemmer selv kan træffe afgørelse om, hvor det vil udøve sin virksomhed; anmoder sine repræsentanter i EU-konventet om at forsvare denne holdning i konventet;

54. er forbløffet over, at udgifterne til udvalgsmøder uden for Bruxelles, Strasbourg og Luxembourg beløber sig til 1 144 530 EUR om året; anmoder om, at udvalgene højst får lov til at holde et »eksternt« møde om året, og at dette bør begrundes med en redegørelse for, hvorfor det pågældende møde ikke kan holdes på et af de tre arbejdssteder, og bør godkendes af Parlamentets Præsidium;

Bygningspolitik i Strasbourg — LOW

55. beklager, at forhandlingerne om den endelige investeringsudgift til LOW-Bygningen stadig er udsat på grund af retssagen ved Domstolen om den kontraktmæssige færdiggørelsesdato, og gør opmærksom på den usikkerhed, dette skaber i Parlamentets budgettering ([1]);

56. fastholder, at der uanset domstolsproceduren ([2]) fortsat bør holdes kontakt på det administrative og politiske plan til SERS og Strasbourgs byråd for at forsøge at finde løsninger til udligning af forskellen mellem den pris, SERS kræver, og den pris, Parlamentet er indstillet på at betale;

57. henstiller til Præsidiet, at det genovervejer forslaget om at bygge to nye mødelokaler i Strasbourg; mener, at en omstrukturering af de eksisterende bygninger kunne være tilstrækkeligt til at modtage de nye medlemmer efter udvidelsen;

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 34, 44).
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 34, 44).

Bygningspolitik i Luxembourg

58. glæder sig over, at de luxembourgske myndigheder i mellemtiden har refunderet alle udgifter i forbindelse med rømningen af ADG-Bygningen i august 2000 på grund af arbejdet med fjernelse af asbest ([1]);

Bygningspolitik i Bruxelles

59. noterer sig, at alle bygninger i Bruxelles siden den 15. januar 2001 har tilhørt Parlamentet efter de foregående års kapitalindsprøjtninger;

Overdækning

60. understreger, at den belgiske stat i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a, i protokol mellem Europa-Parlamentet og den belgiske stat af 23. juli 1998 skal dække alle udgifter til vedligehold, som Europa-Parlamentet har afholdt; understreger at udkast til supplerende aftaleprotokol mellem De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Belgien vedrørende godtgørelse af Europa-Parlamentets udgifter til vedligehold i forbindelse med overdækningen er blevet fremsendt til de belgiske myndigheder den 25. april 2002; konstaterer, at en påmindelsesskrivelse er blevet fremsendt den 23. oktober 2002 og at de to skrivelser ikke er blevet besvaret; understreger, at det drejer sig om et samlet beløb på 4,74 mio. EUR (pr. 31.12.2001) ([2]) og henstiller indtrængende til den belgiske regering at efterkomme sine forpligtelser;

D4-D5/Ardenne

Parlamentets håndtering af processen vedrørende projektudvælgelse

61. henviser til en række vigtige faktorer, der var bestemmende for valget af D4-D5/Ardenne-projektet i forbindelse med udvidelsen af Parlamentets eksisterende bygninger i Bruxelles: beliggenheden af og adgangen til grundene i forhold til de eksisterende bygninger, og den belgiske regerings løfte om at afholde udgifterne til grundene og byggemodningen heraf;

62. minder om, at Europa-Parlamentets formand i skrivelse til den belgiske premierminister af 8. marts 2001 spurgte, om det var muligt at få stillet en gratis byggeplads til rådighed for Parlamentet til eventuelle nye byggeprojekter (og ikke kun til D4-D5-bygningen som anført af Martens i skrivelse af 18. november 1991 og efterfølgende bekræftet af Dehaene), og om forbundsmyndighederne ejede en bygning eller en byggegrund, som kunne stilles til rådighed for Parlamentet; konstaterer, at disse spørgsmål forblev ubesvaret, også efter at Parlamentet i skrivelse af 13. juli 2001 rykkede den belgiske premierminister for et svar ([3]);

63. beklager, at det på tidspunktet for markedsprospekteringen ene og alene var byggegrunden til D4-D5/Ardenne-projektet, den belgiske regering havde garanteret, at den ville stille gratis til rådighed; noterer sig ikke desto mindre, at Parlamentets projektvurdering kun var baseret på funktionelle kriterier;

64. konstaterer, at S.A. Promotion Leopold (filial af S.A. SEL) for D4-D5-bygningerne og S.A. Immomills Louis De Waele Development for Ardenne-bygningen fremsendte dokumentation for eneret til de pågældende byggegrunde; konstaterer, at S.A. Promotion Leopold ejer 11 % af D4-D5-byggegrundene og har en købsoption på 89 % af resten af D4-D5-byggegrundene, således at selskabet kan

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 37).
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.844 (Spørgsmål 36).
([3]) *Kilde:* notat til medlemmerne af Præsidiet »selection of a building project in Brussels«, PE 308.949/BUR, 17. oktober 2001.

erhverve ejendomsretten på et hvilket som helst tidspunkt frem til den 6. april 2005, hvor optionen udløber (aftale om købsoption af 6. april 2000 mellem SNCB og S.A. Promotion Leopold), mens S.A. Immomills Louis De Waele Development erhvervede Ardenne-grunden ved skøde af 23 januar 1998 ([1]);

65. konstaterer, at denne situation berettiger til anvendelse af proceduren med udbud efter forhandling ([2]), jf. artikel 7, stk. 3, litra b), i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ([3]);

66. mener, at Europa-Parlamentets administration og Præsidium har handlet korrekt i forsøget på at træffe den rigtige afgørelse med hensyn til udvidelsen af Parlamentets bygninger i Bruxelles og har gjort er ærligt forsøg på under de givne omstændigheder at træffe den mest fordelagtige afgørelse i fuld åbenhed og under overholdelse af bestemmelserne i finansforordningen og fællesskabsretten med hensyn til offentlige bygge- og anlægsarbejder ([4]);

67. er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet under den foregående valgperiode i forbindelse med institutionens dialog med den belgiske regering ikke havde nogen retshjemmel til at reservere byggegrunde med henblik på en eventuel udvidelse af EU; mener, at udvidelsesprojektet var omgivet af enorm usikkerhed, og at Præsidiet ikke kunne træffe formelle afgørelser med hensyn til udvidelsen, før retsgrundlaget var hjemlet i Nice-traktaten og bekræftet af Det Europæiske Råd i København; henviser til, at S.A. Promotion Léopold og S.A. Immomills Louis De Waele Development på daværende tidspunkt allerede havde ejendomsretten til de tilstødende grunde;

Situationen, Parlamentet befinder sig i

68. beklager ydermere, at de belgiske myndigheder selv efter premierministrene Martens' og Dehaenes løfter ikke stillede de pågældende byggegrunde til Parlamentets rådighed, men gav ejendomsmæglere og entreprenører mulighed for at erhverve sig ejendomsretten eller en købsoption, f.eks. ved en »aftale om købsoption« af 6. april 2000 mellem selskabet bag D4-D5-projektet og SNCB (de belgiske statsbaner), som selv lå i forlængelse af en tidligere indgået aftale af 22. maj 1990 vedrørende D4-D5-bygningerne; undrer sig over, at SNCB fuldt og helt gik ind for denne strategi;

69. mener, at dette sagsforløb stillede Europa-Parlamentet over for fuldbyrdede kendsgerninger og fratog det friheden til at lade fællesskabsretten vedrørende bygge- og anlægskontrakter finde fuld anvendelse; er af den opfattelse, at det ville havde været bedre at gennemføre et offentligt udbud for opførelsen af en udvidelse til Parlamentet på de grunde, som den belgiske regering tidligere havde stillet gratis til rådighed;

70. mener, at selv om Parlamentets administration og Præsidium handlede korrekt med hensyn til anvendelse af fællesskabsretten vedrørende bygge- og anlægskontrakter, ville det ville være oplagt, at de kompetente myndigheder (nationale og/eller europæiske) iværksatte en undersøgelse af, hvorvidt Parlamentets beslutningsfrihed er blevet indskrænket af aftaler mellem de belgiske myndigheder og tredjemand;

([1]) *Kilde:* udtalelse fra Juridisk Tjeneste om proceduren for indgåelse af en lejekontrakt med forkøbsret som led i forhandlingerne om D4-D5-bygningerne i Bruxelles (SJ-281/00 af 6. december 2000) og udtalelse fra Juridisk Tjeneste om udbud efter forhandling med initiativtagerne til et byggeprojekt i Bruxelles i forbindelse med den kommende udvidelse af Den Europæiske Union (SJ-262/01).

([2]) *Kilde:* udtalelse fra Juridisk Tjeneste om udbud efter forhandling med initiativtagerne til et byggeprojekt i Bruxelles i forbindelse med den kommende udvidelse af Den Europæiske Union (SJ-262/01).

([3]) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

([4]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 39).

Social infrastruktur

71. kræver, at handicappedes adgang sikres maksimalt i forbindelse med de nye bygninger;

Vuggestuen i Bruxelles

72. glæder sig over, at Parlamentet har indgået en aftale med købsoption ([1]) vedrørende Albert I-instituttet (Wayenbergstraat), som tilhører Marie Haps-stiftelsen, således at børnepasningskapaciteten skulle blive udvidet i slutningen af 2004;

Sikkerhedspolitik

73. henviser til, at Europa-Parlamentets Præsidium og generalsekretær allerede før aktionerne den 11. september 2001 var opmærksom på sikkerhedspolitikken; henviser i den forbindelse til notater af 14. september 2000 ([2]), 9. maj 2001 ([3]), 18. september 2001 ([4]) og 20. februar 2002 ([5]); bifalder de foranstaltninger, der er truffet til sikring af bedre adgangskontrol og bedre kontrol med besøgere; opfordrer indtrængende til en intensivering af samarbejdet med de nationale sikkerhedstjenester, som er af afgørende betydning for sikkerheden i bygningerne i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg; beklager, at politiovervågningen af sikkerheden i bygningerne i Bruxelles er utilstrækkelig; anmoder de belgiske myndigheder om at overvåge Europa-Parlamentets bygninger i lighed med det nationale parlament og de regionale parlamenter, bl.a. ved at gøre brug af militærpolitiet (MP);

74. er klar over problemerne med gadekriminalitet i Europakvarteret; anmoder indtrængende om tilstrækkelig politikontrol, men henviser til, at en del af problemerne også skyldes placeringen af EU-institutionerne, som har forvandlet dette oprindelige boligkvarter til en byørken; bemærker, at et blandet kvarter med kontorer og boliger og en sund social kontrol i høj grad kan bidrage til mere sikkerhed; opfordrer til flere høringer og mere dialog mellem kvarterets beboere og Europa-Parlamentet;

75. beklager, at Revisionsretten ikke efterkom anmodningen i punkt 16 i Parlamentets afgørelse af 13. april 2000 om udsættelse af decharge ([6]) om en særberetning om praksis i forbindelse med udbud af kontrakter om overvågning af bygningerne, herunder en analyse af, om den er økonomisk forsvarlig;

76. anmoder på ny om udarbejdelse af en særberetning om praksis i forbindelse med udbud af kontrakter om overvågning af bygningerne, herunder en analyse af, om den er økonomisk forsvarlig, da de problemer, der henvistes til i 2000, endnu ikke ser ud til at være løst;

Bedre udnyttelse af Parlamentets bygninger

77. støtter forslaget om bedre udnyttelse af Parlamentets bygninger; understreger, at udnyttelsesgraden for bygningerne i Bruxelles og Strasbourg dermed ville blive øget i betydelig grad; mener, at dette vil kunne tilføre Parlamentet en ny dimension ved at give det mulighed for at indgå som aktør i den politiske debat på en anden måde end gennem de rent parlamentariske aktiviteter; er af den opfattelse, at denne anvendelse af bygningerne i højere grad kunne inddrage borgerne direkte i opbygningen af Europa gennem iværksættelse af begivenheder, der tiltrækker medierne og offentligheden;

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 32).
([2]) PE 293.557/BUR og bilag.
([3]) PE 302.593/BUR og bilag.
([4]) PE 308.879/BUR.
([5]) PE 311.852/BUR.
([6]) EFT C 40 af 7.2.2001, s. 398.

78. støtter de fem kriterier, der danner rammen for disse initiativer: konsekvens i forhold til Parlamentets politiske retningslinjer, respekt og værdighed omkring Europa-Parlamentet, direkte forlængelse af de parlamentariske aktiviteter, åbenhed og mediedækning, regnskabsmæssig styring (rimelige omkostninger, mulighed for ekstern medfinansiering);

De politiske grupper

79. henviser til, at de reviderede beretninger (dvs. regnskaberne) fra de politiske grupper og de tilsvarende beretninger fra løsgængerne i henhold til punkt 2.7.1 i regulativet om anvendelse af bevillingerne på konto 3701 ([1]) skal forelægges for Budgetkontroludvalget;

80. knytter følgende bemærkninger til de politiske gruppers regnskaber:

a) regnskaberne for syv politiske gruppe (PPE-DE, PSE, UEN, ELDR, GUE/NGL, EDD, Verts/ALE) er offentliggjort på Parlamentets hjemmeside i overensstemmelse med punkt 48 i ovennævnte afgørelse om decharge for regnskabsåret 2000 af 10. april 2002

b) selv om en gruppe forelagde formanden regnskaberne for en luxembourgsk fond (som indeholdt oplysninger om aktiver, herunder aktieinvesteringer og fast ejendom), er disse regnskaber ikke offentliggjort på Parlamentets hjemmeside

c) for fuldstændighedens skyld bør hjemmesiden også omfatte de reviderede regnskaber for TDI-Gruppen, som blev opløst den 2. oktober 2001

d) de interne finansielle bestemmelser for anvendelse af bevillingerne på konto 3701 offentliggøres også på Parlamentets hjemmeside

e) revisorerne har afgivet en udtalelse uden forbehold om hver af de syv gruppers regnskaber

f) trods stigningen i udnyttelsesgraden for bevillingerne på konto 3701, som svingede mellem 87,96 % og 105,45 % i 2001 (sammenholdt med meget lavere tal i 2000), er der på gruppernes regnskaber stadig tale om betydelige fremførsler fra år til år, som beløber sig til mere end halvdelen af den årlige tildeling til de enkelte grupper; den 28. november 2001 vedtog Præsidiet en fortolkning af punkt 2.1.6. i regulativet om anvendelse af bevillingerne på konto 3701, i henhold til hvilken det fastsatte loft for fremførsel af uudnyttede bevillinger på 50 % af de årlige tildelinger (som egentlig skulle træde i kraft fra den 1. januar 2002) først ville finde anvendelse på fremførslen af 2002-bevillinger til regnskabsåret 2003

g) til trods for at der var betydelige beløb, som kunne fremføres, blev bevillingerne på konto 3701 forhøjet med 8,4 % på Parlamentets 2003-budget; ud fra hensynet til en forsvarlig økonomisk forvaltning bør der ikke gives tilladelse til yderligere fravigelser fra regulativets bestemmelser om fremførsler;

81. fremsætter følgende bemærkninger til løsgængernes regnskaber:

a) i henhold til de nugældende bestemmelser (for konto 3701) skal løsgængernes regnskaber ikke revideres, men kun gennemgås og — i visse tilfælde — korrigeres af administrationen; generalsekretæren anmodes om at aflægge beretning om muligheden for i fremtiden at forlange påtegning fra en ekstern revisor

b) bestemmelserne om løsgængerne i konto 3701-regulativet bør tages op til revision og gøres mere tydelige for at forhindre, at der søges om godtgørelse af udgifter, som ikke kan komme i betragtning (dvs. udgifter, som i forvejen er omfattet af regulativet om omkostningsgodtgørelser for medlemmerne, f.eks. godtgørelse af generelle omkostninger, sekretariatsgodtgørelse) ([2]), og der bør til medlemmernes orientering udarbejdes en oversigt over, hvilke omkostninger der kan godtgøres i henhold til konto 3701-regulativet

([1]) Bilag til protokol fra Præsidiets møde den 1. februar 2001 (PE 315.827).
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 50).

82. gør opmærksom på, at det på baggrund af oplysninger fra generalsekretæren ([1]) er nødvendigt at tage konto 3701-regulativet op til revision for at fastslå, om det er foreneligt med den nye finansforordning, samt at en arbejdsgruppe vil aflægge beretning til Præsidiet om sine konklusioner og henstillinger inden udgangen af marts 2003; anmoder Præsidiet om at lægge følgende betragtninger til grund for enhver revision af konto 3701-regulativet:

— behovet for en klar fastlæggelse af de politiske gruppers ansvar i forbindelse med budgettets gennemførelse

— udtalelsen fra Parlamentets Juridiske Tjeneste ([2]) om, at gruppernes juridiske, finansielle og kontraktmæssige stilling bør fremgå klart og tydeligt af forretningsordenen eller andre interne bestemmelser

— nødvendigheden af, at det fremgår klart af regulativet, hvilke former for kontrol revisorerne skal foretage, og hvilke konkrete revisionserklæringer de skal afgive i deres påtegning om overensstemmelse og den formelle rigtighed baseret på den for tiden bedste praksis blandt gruppernes revisorer, og især at der skal afgives en revisionserklæring om, at konto 3701-bevillingerne ikke er blevet anvendt til erhvervelse af fast ejendom eller til finansiering af valgkampagner;

83. glæder sig over generalsekretærens oplysninger ([3]) om, at de politiske gruppers regnskabsførere i den nærmeste fremtid vil forelægge administrationen en opgørelse over anlægsaktiver med angivelse af disses værdi; anmoder generalsekretæren om at forelægge en samlet beretning for Budgetkontroludvalget omfattende disse opgørelser fra samtlige politiske grupper samt forslag vedrørende de særlige problemer i forbindelse med fast ejendom, som de politiske grupper har erhvervet til deres nationale delegationer, og som administrationen ikke har adgang til;

84. påskønner, at Revisionsrettens arbejdsprogram for 2003 omfatter en beretning om opfølgning af Revisionsrettens særberetning nr. 13/2000 om Europa-Parlamentets politiske gruppers udgifter ([4]);

85. pålægger Budgetkontroludvalget fortsat at tage de politiske gruppers og løsgængernes regnskaber op i forbindelse med meddelelsen af decharge med særlig opmærksomhed omkring eventuelle specifikke bemærkninger fra Revisionsretten i forbindelse med decharge for regnskabsåret 2002;

86. henviser til, at Kommissionen den 19 februar 2003 vedtog forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om vedtægt for og finansiering af europæiske politiske partier (KOM(2003) 77) om vedtægt for og finansiering af europæiske politiske partier; bemærker, at proceduren efter Nice-traktatens ikrafttrædelse nu er underlagt fælles beslutningstagning; håber, at Rådet og Parlamentet her tre år efter offentliggørelsen af Revisionsrettens særberetning nr. 13/2000 om de politiske gruppers udgifter vil være i stand til at træffe en afgørelse om implementering af statutten inden det næste valg til Europa-Parlamentet;

87. gentager sin anmodning i sin ovennævnte afgørelse af 13. april 2000 og i sin dechargeafgørelse af 4. april 2001 ([5]) til Revisionsretten om hvert andet år at foretage en revision af de politiske gruppers udgifter, som Budgetkontroludvalget kan bruge som støtte ved udarbejdelsen af beretningerne i henhold til punkt 2.7.3. i regulativet om anvendelse af bevillingerne på konto 3701 ([6]);

Tildeling af kontrakter

88. noterer sig, at CCAM (Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter) i 2001 ([7]) blev hørt om 279 transaktioner eller indkøbsprocedurer til en samlet værdi af ca. 430 mio. EUR, herunder tre kapitalindsprøjtninger (bygninger) på i alt ca. 320 mio. EUR, samt at andelen af kontrakter indgået ved offentlige udbud i det store og hele lå på linje med de foregående år:

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 49).
([2]) SJ 316/02.
([3]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 52).
([4]) EFT C 181 af 28.6.2000.
([5]) EFT L 160 af 15.6.2001, s. 25.
([6]) PE 298.252/BUR/FIN — Protokoller fra Præsidiets møder den 11.12.2000 og 1.2.2001.
([7]) *Kilde:* CCAM's årsberetning for 2001.

	2001	2000	1999
Offentlige udbud	104	107	107
Begrænsede udbud	61	73	64
Automatisk tildeling	19	15	7
Efter forhandling	32	19	36
Underhåndsaftaler	46	61	115
Ikke specificeret	17		
I alt	279	274	329

89. henviser til, at det af CCAM's årsberetning fremgår, at i alt 37 (13,35 %) af de 279 sager, der blev behandlet i 2001, ikke blev godkendt i den form, de blev forelagt i;

90. anerkender de kvartalsvise og årlige rapporter fra CCAM som et værdifuldt forvaltningsmæssigt redskab, der giver et fuldstændigt overblik over de kontrakter, institutionen indgår, og de indkøb, den foretager; anmoder generalsekretæren om at tage skridt til at sikre, at Budgetkontroludvalget, efter at CCAM er afskaffet som følge af den nye finansforordnings ikrafttræden pr. 1. januar 2003, fortsat modtager regelmæssige og fyldestgørende oplysninger om Parlamentets indkøbs- og kontraktpolitik; henviser i denne forbindelse til generalsekretærens afgørelse ([1]) om at oprette en ny intern rådgivende gruppe om offentlige indkøb (GIMP), som skal trække på de erfaringer og den ekspertise, der i årenes løb er indhøstet af CCAM, men uden at de anvisningsberettigedes autonome ansvar undergraves i forbindelse med de nye bestemmelser;

91. bemærker, at CCAM er blevet erstattet af den interne rådgivende gruppe om offentlige indkøb, som skal rådgive i indkøbsspørgsmål; anmoder imidlertid om, at generaldirektørernes ansvar forbliver intakt, og at indkøbsafgørelser træffes af dem;

Informationspolitik

92. henviser til Kommissionens meddelelse om en informations- og kommunikationsstrategi for Den Europæiske Union (KOM(2002) 350); henviser ligeledes til generalsekretærens forslag til program på informations- og kommunikationsområdet med henblik på valget til Europa-Parlamentet i juni 2004 ([2]);

93. gentager sin anmodning om, at Parlamentets formand afholder en årlig debat om EU's informationspolitik, inden budgetretningslinjerne for det følgende regnskabsår fastlægges;

94. minder om, at følgende principper bør følges i forbindelse med offentlig information og kommunikation: i) der skal sikres upartisk og propagandafri information, ii) oplysningerne skal være faktuelle, iii) og der skal tilbydes varieret og afbalanceret information;

95. understreger, at EU's information bør fremhæve de fælles europæiske værdier, dvs. demokrati, pluralisme, sikkerhed, solidaritet, ligestilling, samhørighed osv., og samtidig henlede borgernes opmærksomhed på de konkrete fordele i dagligdagen, der følger af tilhørsforholdet til Unionen, og tage afstand fra tendensen til at få Unionen til at fremstå som et område med permanent konfrontation mellem modstridende nationale interesser;

96. bekræfter sit engagement i målsætningen om at sikre borgerne retten til adgang til en løbende, fuldstændig, upartisk og objektiv strøm af basisinformationer om EU på deres eget sprog; mener, at udbredelsen af denne information på alle officielt anerkendte sprog og de mindre anvendte sprog i

([1]) PE 324.930/BUR.
([2]) PE 320.937/BUR af 10. september 2002.

medlemsstaterne bør sikres af de kompetente myndigheder på et forståeligt sprog, og fremhæver betydningen af at prioritere specifikke oplysningskampagner, særlig i kandidatlandene;

97. påskønner samarbejdet mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet i Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (IIG) og opfordrer til, at dette samarbejde udbygges;

98. glæder sig over, at der i det område, der er reserveret til besøgende i Bruxelles og Strasbourg, er opstillet en fast udstilling, som gengiver Europa-Parlamentets historie;

99. henviser endnu en gang til, at midlerne afsat til information og kommunikation er særdeles beskedne (2001: 25,8 mio. EUR, eller 2,58 % af Parlamentets samlede budget), og at en betydelig del heraf (11,2 mio. EUR svarende til 43 %) er afsat til besøgsprogrammet og Euroscola-programmet;

100. erkender, at der er gjort en ihærdig indsats for at modernisere besøgsprogrammet, navnlig gennem forbedring af de værktøjer, der står til rådighed for denne tjeneste (it/audiovisuelt udstyr, hjemmeside for Besøgstjenesten), og en mere effektiv udnyttelse af de menneskelige ressourcer (flersprogethed, it-systemet Gevisite); glæder sig over, at dette har medført en bedre planlægning af arbejdet og åbnet mulighed for at arrangere en dialograkke med statsborgere fra ansøgerlandene; tager til efterretning, at et konsulentfirma har fået til opgave at foretage en undersøgelse af såvel kvaliteten af besøgsprogrammet som dets følgevirkning, og at resultatet af denne undersøgelse vil foreligge inden udgangen af juni 2003; pålægger sin generalsekretær at sende Budgetkontroludvalget resultatet af denne undersøgelse ([1]);

Medlemmernes assistenter

101. gentager, at det er absolut nødvendigt at sikre medlemmernes assistenters rettigheder, herunder retten til en passende forsikring og socialsikring; mener i den forbindelse, at godkendelse af vedtægten for medarbejderne vil være den bedste fremgangsmåde; opfordrer i den forbindelse indtrængende Rådet til hurtigt at behandle det ændrede forslag, som Kommissionen forelagde den 16 juli 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ([2]), således at den nye ordning kan træde i kraft inden valget til Europa-Parlamentet i 2004; opfordrer indtrængende Præsidiet til senest den 30. juni 2003 at træffe afgørelse om de 12 forslag ([3]), som næstformanden med ansvar for assistenternes vedtægt indgav den 7. oktober 2002 ([4]);

102. henviser til, at en vedtægt af denne art ikke finder anvendelse på tjenesteydere, da disse i medfør af deres juridiske status selv har ansvaret for at bringe kravene vedrørende socialsikring og skattespørgsmål i orden; henstiller af hensyn til den størst mulige åbenhed til Præsidiet, at de medlemmer, der ansætter tjenesteydere, får pligt til at sende administrationen kopi af regninger fra disse til medlemmerne, i lighed med pligten til at sende administrationen kopi af arbejdskontrakter mellem assistenter og medlemmer ([5]); noterer sig, at finansinspektøren ([6]) er af den opfattelse, at således som det er tilfældet for tjenesteydere inden for alle andre områder af Parlamentets virksomhed, bør betaling baseres på en gyldig faktura for leverede tjenesteydelser;

Medlemmernes godtgørelser

103. fastholder, at de grundlæggende principper om klarhed, gennemsigtighed, formel rigtighed og ansvarlighed bør gælde i forbindelse med alle betalinger over institutionens budget, herunder betalinger, der vedrører medlemmerne;

104. henviser endnu en gang til henstillingerne fra Revisionsretten om, at godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter skal stemme overens med de faktiske rejseudgifter og opholdets faktiske varighed;

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 56).
([2]) EFT C 331 af 31.12.2002, s. 23.
([3]) PE 321.006/BUR.
([4]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 61).
([5]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 62).
([6]) Årsrapport nr. 03/01, punkt 4.2.

105. glæder sig over, at Præsidiet har nedsat en Arbejdsgruppe om Medlemmernes Omkostningsgodtgørelser og Andre Godtgørelser som led i forhandlingerne om medlemmernes statut og opfordrer arbejdsgruppen til at implementere Revisionsrettens henstillinger;

106. noterer sig med bekymring det stigende antal medlemmer, der registrerer deres tilstedeværelse i de »gule« uger, hvilket har medført en udgift på 372 675 EUR, og påpeger, at de gule uger oprindelig blev indført for at give medlemmerne tid til at pleje forbindelserne med deres valgkredse;

107. er foruroliget over forlængelsen af åbningstiden for det centrale indtegningsregister fra kl. 7.00 til 22.00; anmoder generalsekretæren om at forelægge forslag til minimumsovervågning af registret;

108. noterer sig, at medlemmernes bidrag til den frivillige pensionsordning i øjeblikket automatisk trækkes fra godtgørelsen for generelle udgifter; anmoder generalsekretæren om inden den 1. juli 2003 at aflægge rapport om gennemførligheden af et krav til medlemmerne om at etablere en stående ordre til dækning af denne udgift;

109. minder om medlemmernes ret til at kunne udføre deres opgaver på alle medlemsstaternes officielle sprog og anmoder indtrængende om, at der bevilges midler til at få al dokumentation stillet til rådighed på alle sprog på samme tid, således at der ikke sker nogen diskriminering, og retten og pligten til i fuldt omfang at varetage repræsentative funktioner ikke indskrænkes;

Sagen vedrørende medlemmernes kasse

110. bemærker, at proceduren i artikel 22 i tjenestemandsvedtægten er indledt med det formål at finde frem til, hvem der er ansvarlig for forskellen på BEF 4 136 125 mellem det beløb, der faktisk var i kassen, og de pågældende regnskaber fra 1982;

Miljø

111. er klar over, at den igangværende opførelse af de nye bygninger til Europa-Parlamentet er en enestående lejlighed til at foregå med et godt eksempel ved at følge bedste praksis på miljøområdet; glæder sig over, at D4-D5/Ardenne-bygningerne vil blive projekteret og opført under overholdelse af miljøbestemmelserne; bakker op om beslutningen om at installere et system for opsamling, oplagring og genanvendelse af regnvand i D4-bygningen; støtter ligeledes beslutningen om at mindske energiforbruget i bygningerne ved hjælp af følgende teknikker: avanceret varmeisolering, klimaanlæg baseret på genindvinding af varme, opvarmning af vand ved hjælp af solvarmeanlæg og eventuel opførelse af et kraftvarmeanlæg ([1]);

112. påskønner oplysningerne fra generalsekretæren ([2]) om, at Parlamentets administration efter offentliggørelse af et udbud i den nærmeste fremtid vil underskrive en kontrakt med et konsulentfirma, som har specialiseret sig i miljømæssig forvaltning, for at afgive bestilling på en omfattende undersøgelse af Parlamentets interne miljøpolitik, og at konklusionerne heraf forventes at foreligge i løbet af 2003 ([3]); forlanger, at konklusionerne af denne undersøgelse fremsendes til de kompetente udvalg i Parlamentet; henviser til punkt 75 i sin ovennævnte afgørelse af 10. april 2002, hvori det understreger nødvendigheden af at gennemføre principper for et grønt budget for Parlamentets nye bygninger;

113. konstaterer, at administrationen for øjeblikket er ved at undersøge de praktiske og administrative aspekter ([4]) i forbindelse med en plan udarbejdet i 2002 på grundlag af en undersøgelse foretaget af Iris Consulting om bedre transportmuligheder i Bruxelles; er enig i, at personer, der har deres gang

([1]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 43, 72 og bilag 6).
([2]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 72).
([3]) EFT L 158 af 17.6.2002, s. 43.
([4]) Spørgeskema og svar PE 315.838 (Spørgsmål 73).

i Parlamentets bygninger i Bruxelles, skal tilskyndes til så vidt muligt at benytte de offentlige transportmidler; erkender imidlertid, at hvis der skal ske betydelige fremskridt på dette område, vil det være nødvendigt at gøre Rue Belliard-området mere fodgængervenligt; pålægger generalsekretæren at følge op på sine kontakter med de relevante belgiske myndigheder med henblik på at få gjort områderne omkring Parlamentets bygninger mere sikre og attraktive for fodgængere og cyklister;

114. opfordrer til, at der stilles mere intern information om bæredygtige transportmuligheder til rådighed i og omkring Parlamentets bygninger (plakater, tv-monitorer med oplysning om togforbindelserne på Luxembourg-Station, information om kollektiv/offentlig transport) og opfordrer Præsidiet til at oprette en professionel, synlig, permanent og interaktiv managementdesk/center for bæredygtige transportmuligheder, om muligt som del af allerede eksisterende tjenestegrene, hvor alle kan orientere sig om bæredygtige transportmuligheder;

115. henviser til, at EU internationalt spiller en førende rolle inden for klimapolitikken; mener, at også EU-institutionerne hver især må yde et bidrag til at opfylde EU's forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen; glæder sig over de miljøforholdsregler, generalsekretæren allerede har taget med hensyn til bygningspolitikken og i den daglige forvaltning ([1]), og anmoder om, at disse senest den 31. juli 2003 samles og optages i en plan for Parlamentets klimapolitik med klare målsætninger, som klare mål, som bidrager specifikt til opfyldelse af Kyoto-normerne;

Åbenhed

116. glæder sig over, at alle 626 medlemmer for 2001 har afgivet erklæring om deres økonomiske interesser i overensstemmelse med artikel 2 i bilag I til forretningsordenen; konstaterer, at i alt 444 medlemmer ([2]) pr. 30. januar 2003 har ajourført deres erklæringer for 2002; tilskynder medlemmerne til at give tilladelse til offentliggørelse af deres erklæringer på internettet;

117. påskønner, at Præsidiet på sit møde den 13. januar 2003 traf afgørelse om, at registret over lobbyister og de interesser, de repræsenterer, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i bilag IX til forretningsordenen, skulle være offentligt tilgængeligt via Parlamentets hjemmeside;

118. henviser til, at »Europa-Parlamentet udarbejder en liste med navnene på alle medarbejderne, som skal være tilgængelig for offentligheden«, jf. artikel 14, stk. 9, i regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til medlemmerne ([3]); henviser endvidere til udtalelsen fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked ([4]), i henhold til hvilken videregivelse af personoplysninger kræver forudgående samtykke fra den pågældende person i medfør af artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001 ([5]); er enig med Den Europæiske Ombudsmand i ([6]), at det er betænkeligt, at der er blevet sat spørgsmålstegn ved Parlamentets afgørelse om at offentliggøre et register over medlemmernes medarbejdere under henvisning til, at bestemmelserne om databeskyttelse giver medarbejderne ret til at forblive anonyme, selv om de bliver betalt med penge, der stammer fra de europæiske skatteydere;

119. glæder sig derfor over Præsidiets afgørelse af 10. februar 2003 om at offentliggøre listen over akkrediterede medarbejdere (som medarbejdere ved berettiget indsigelse dog undtagelsesvis kan udelukkes fra) med angivelse af det medlem, som medarbejderen er tilknyttet, på Parlamentets hjemmeside;

120. tager med foruroligelse til efterretning, at Den Europæiske Ombudsmand ligeledes har kritiseret Europa-Parlamentet, fordi det på grundlag af forordning (EF) nr. 45/2001 har afvist hans forslag om, at Parlamentet i forbindelse med udvælgelsesprøver bør informere ansøgerne om, at navnene på dem, der har bestået prøverne, vil blive offentliggjort ([7]);

([1]) Se bilag 6 i spørgeskema.
([2]) Kilde: EP-GD I.
([3]) PE 133.116/rev XIII/08-2002 (se også punkt 7 i bilag VI til dette regulativ).
([4]) PE 316.190.
([5]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
([6]) Skrivelse af 30.9.2002 (PE 321.047/BUR).
([7]) Skrivelse af 30.9.2002 (PE 321.047/BUR).

121. henviser som endnu et eksempel på det uløste skisma mellem åbenhed (forordning (EF) nr. 1049/2001) ([1]) og databeskyttelse (forordning (EF) nr. 45/2001) til udtalelsen ([2]) fra Juridisk Tjeneste om, at dokumenter (Specifikt: Finansinspektørens påtegningsafslag) vedrørende handlinger udført af anvisningsberettigede i disses officielle kapacitet ikke må videreformidles, medmindre deres navne slettes;

122. er klar over, at der er tale om en tilsvarende mangel på klarhed i forbindelse med aftalerne vedrørende strømmen af potentielt følsomme oplysninger mellem OLAF og Budgetkontroludvalget, idet bestemmelserne i bilag VII til forretningsordenen synes at være temmelig utilstrækkelige som ramme for, hvordan sådanne oplysninger skal behandles;

123. pålægger på opfordring af generalsekretæren og Juridisk Tjeneste sin formand at overveje, hvilke skridt det kan blive nødvendigt at tage, herunder eventuelt en ændring af forretningsordenen, med henblik på at skabe en ordentlig balance mellem på den ene side kravet om åbenhed, gennemskuelighed og adgang til dokumenter og på den anden side den legitime beskyttelse af personoplysninger, samt at forelægge passende forslag herom for de kompetente organer.

([1]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([2]) SJ 289/2002.

BILAG

Påtegnings afslag nr.	Dato	Anvisningsberettiget	Budgetpost	Vedrørende	Kreditor/Beløb	Beskrivelse	Afgørelse
01/01	31.1.2001		2723	Forslag om at lade syv private ansættelseskontrakter være omfattet af fransk lov; Eds 21197-21200 inkl., i alt EUR 265 371	De pågældende syv personer plus arbejdsgiverbidrag (i alt EUR 265 371)	Overtrædelse af finansforordningens artikel 2 og 38	Forpligtelsesforslag trukket tilbage
01/02	27.2.2001		Afsnit 1	Forslag om at overføre hr P., lønklasse LA-3, fra Luxembourg til Strasbourg	Hr P (tjenestemand)	Overtrædelse af finansforordningen, tjenestemandsvedtægten og gennemførelsesbestemmelserne hertil	Forslaget trukket tilbage af den anvisningsberettigede
01/03	26.3.2001		Afsnit 1	Materielle og formelle mangler ved den foreslåede ansættelse af en tjenestemand i en A7-stilling	Fr. Z	Overtrædelse af finansforordningen (artikel 2 og 38) og tjenestemandsvedtægten	Afgørelse af 11. juni 2001 om at se bort fra påtegningsafslag
01/04	11.6.2001		Afsnit 1	Utilstrækkelig dokumentation i modstrid med finansforordningens artikel 45 og 47. Manglende overholdelse af artikel 4 i bilag V til tjenestemandsvedtægten. Overtrædelse af de interne bestemmelser om fremførsel og betaling for ikke afholdt ferie. Overtrædelse af den anvisningsberettigedes forpligtelser i medfør af finansforordningens artikel 40 og 41	En tidligere ansat i en politisk gruppe	Overtrædelse af artikel 38, 40, 41, 45 og 47 i finansforordningen og af artikel 4 og bilag V tjenestemandsvedtægten	Afgørelse af 25. oktober 2001 om at se bort fra påtegningsafslag
01/05	9.7.2001		2210	Undertegnelse af en rammekontrakt med en leverandør og bekendtgørelse om ordretildelingen i EFT i modstrid med finansforordningen, gennemførelsesbestemmelserne hertil og de interne bestemmelser om gennemførelsen af Europa-Parlamentets budget. Skønsmæssig værdi af rammekontrakten for tre år: EUR 195 000	CLEN SA (leverandør af papirkurve) (EUR 195 000)	Overtrædelse af artikel 36 og 38 i finansforordningen, artikel 51 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen og artikel 23 i de interne bestemmelser	Afgørelse af 25. oktober 2001 om at se bort fra påtegningsafslag
01/06	11.10.2001		1870	Overskridelse af de disponible bevillinger, manglende forudgående udgiftsforpligtelse og overtrædelse af traktatens princip om etårige budgetter i forbindelse med udgifter til tolkning i regnskabsåret 2000	Europa-Kommissionen (EUR 359 815,03)	Overtrædelse af artikel 2, 5, 6 og 36 i finansforordningen, artikel 51 i gennemførelsesbestemmelserne og artikel 271 og 272 i EU's konsoliderede traktater	Afgørelse af 13. december 2001 om at se bort fra påtegningsafslag

Kilde: Europa-Parlamentets »compte de gestion« SEK(2002) 405 — FR.